

Phẩm 24: TÁN THÁN PHẬT ĐỊNH QUANG

Trông trăm phước đời trước
Ngàn núi cao không cùng
Dòng sông của trí tuệ
Rất sâu khó đo lường,
Lời nói người gió thoảng
Không thể làm chao động
Ngồi định như núi Thái
Nhưng không thể chuyển dời
Giống như đám mây đen
Chớp lóe sáng rạng ngời
Cầm lọng đẹp bằng báu
Xoay vần trên không trung.
Thời, A-nan thấy vậy
Điềm lành chưa từng thấy
Tâm vui mừng hớn hở
Quy thẳng bạch Phật rằng:
“Các thứ hoa trời
Rất đẹp nhiệm màu
Nếu như có tâm
Đến cúng dường Phật
Giống như rừng cây
Gặp bầy ngựa hoang
Như trên núi tuyết
Nhiều cây hoa thơm.
Mặt như màu hoa
Sen có ngàn cánh
Nước bắn thế tục
Không làm nhiễm dơ.
Rất khó thấy nghe
Như hoa Ưu-bát
Xin Phật giảng nói
Điềm lành hoa này.”
Phật dùng tiếng Phạm
Thanh tịnh nhiệm màu
Làm cho chúng sinh
Giác ngộ đầy đủ
Mở khắp Tam thiên
Đại thiên thế giới
Dùng tâm Từ hòa
Bảo A-nan rằng:
“Về thuở quá khứ
Vô số kiếp xưa
Vô lượng đức lành

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Trang nghiêm tướng tốt
Giống như đuốc sáng
Xua tan tối tăm
Dùng chánh pháp sáng
Dứt tối ngu si,
Thuở ấy có Phật
Hiệu là Định Quang
Thầy của các Thánh
Tam thiên thế giới,
Tất cả trí tuệ
Giống như biển lớn
Tâm như hư không
Không gì chướng ngại.
Cội gốc “sáu độ”
Sâu xa vững chắc,
Thân cây “mười lực”
Rất là cứng chắc
Bốn điều không sợ
Là bốn phía cây
Có ba mươi hai
Nhánh cây tướng tốt,
Ba trí đạt khắp
Chồi đốt nhiệm màu
Tám mươi tướng tốt
Lá đẹp mềm mại
Từ bi che bóng
Rất là mát mẻ.
Cành hoa giác ý
Giới cấm đức thơm
Lời nói nở hoa
Hiện đài bốn đế
Chứng bốn thứ đạo
Quả rất thơm ngon.
Trời người ưa pháp
Giống như ong nhóm
Để hút tinh túy
Vị hoa cây Phật;
Họ nghe hoa thơm
Ăn quả cây ấy
Vị vị giải thoát
No đủ tràn đầy.
Bởi đời quá khứ
Nguyện cầu việc Phật
Siêng tu chẳng trễ
Hiện báo đời sau

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Hiện ra báo ứng
Được uống thuốc pháp
No đủ tất cả
Nước mật cam lộ
Đói khát lùi xa.
Phát nguyện muốn tìm
Ý từ bi lớn
Nhân dó muốn đến
Thành lớn Hoa nghiêm,
Lúc vừa dỡ chân
Đạp cửa cổng thành
Bấy giờ thân đất
Cung kính gánh vác
Tam thiên đại thiên
Thế giới của Phật
Rung chuyển sáu lần
Chấn động cả lên.
Mưa hoa lấp đất
Chấn động cả lên
Chư Thiên đầy trời
Trên không tấu nhạc
Rền như tiếng sấm,
Thiên nữ trên không
Tấu nhạc đàn ca
Khen Phật nhiều kiếp
Tướng đẹp, công đức.
Chim thú vui mừng
Cùng nhau hát vang
Chén bát chạm nhau
Thành tiếng ca vang
Phật cùng đệ tử
Uy nghi khoan thai
Như vàng trắng rằm
Các sao vây quanh
Trăm tướng phước đức
Rực rỡ như tranh
Luân tướng nhiệm màu
Ngàn nan hoa thành
Chân đạp xuống đất
Dấu vết như ấn
Bánh xe ngàn cãm
Nhiệm màu sáng rực.
Điều ngự ngựa sáu cãm
Ngồi trên xe sáu độ
Kiệu bố thí, giữ giới

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Rương từ nhà hoan hỷ
Dùng định ý điều ngự
Ngọn cờ lớn Bát chánh
Bánh xe tuệ vắng lặng
Lọng Tứ đẳng đại Từ
Đội mũ Nhất thiết trí
Chuỗi ngọc Giác ý người
Đại bi rất mau chóng
Thành ấp bày vô vi.
Giảng nói pháp nhiệm mầu
Để điều hòa chúng sinh
Hành đạo rất tốt đẹp
Ngàn mặt trời cùng mọc.
Trời mới mọc sườn núi
Trong ao hoa sen nở
Thời, Phật Định Quang cũng
Ngộ hoa tâm chúng sinh.
Lúc ấy Phật nghĩ rằng:
Chúng sinh không thấy suốt
Hóa thành thể lưu ly
Giúp chúng sinh thấy suốt;
Mọi người xa thấy Phật
Mỗi mỗi như nhìn gương
Người nhóm họp đầy đường
Động nước, rung bốn biển.
Bấy giờ, có Phạm chí
Người thông minh trí tuệ
Dòng họ quý cao sang
Danh hiệu là Thiện Tư
Vừa nghe nói hiệu Phật
Hớn hở mình nổi ốc
Như bị móc giữ lại
Đều lia tục xuất gia
Nhiều kiếp chứa công đức
Gốc lành khiến đến nơi
Giác ngộ Nhất thiết trí.
Như hoa thấy ánh dương
Khi gặp được ánh sáng
Như trời ra khỏi mây
Vua Kim Cang dòng Thánh
Ngắm nhìn không thỏa mãn!
Thấy Phật vui hớn hở
Đức lực liền thanh tịnh.
Nghĩ gặp Phật ra đời
Lấy gì cúng dường Ngài

Khi thấy người con gái
Xách một bình nước thơm
Có bầy cành sen xanh
Như Thất giác tuệ đủ
Nhờ phước đức đời trước
Bình hóa thành lưu ly
Thấy hoa mừng chấp tay
Đến gặp nàng hỏi rằng:
“Chỉ nhìn núi phước đức
Đồ châu báu lạ lùng
Riêng vì khắp chúng sinh
Khổ ách độ trở về
Kính, nhờn dứt cả hai
Nguyện ta trở lại không.
Đời trước đã cúng dường
Nay ta cũng nên cúng
Xin cô cho ta hoa
Để ta dâng lên Phật,
Giá bao nhiêu tùy ý
Với Phật nay chưa tròn
Xin cô giúp làm phước.
Phát tâm tịnh hướng Phật
Theo ý thỏa cầu xin
Phật tựa ngọc Như ý
Nguyện gì được tùy ý”.
Cô gái bán bầy bông
Mỉm cười đáp lại rằng:
“Giá hoa này đắt lắm
Liệu ngài mua được chăng?”
Đáp rằng: “Tùy cô bán!”
Rằng: “Mỗi hoa một trăm!”
Rằng: “Cho ta hoa ấy
Còn giá tùy ý cô!”
Nhân nhìn bên trái nói
E thẹn mà đáp rằng:
“Tôi cũng muốn dâng hoa
Lên cúng dường Đức Phật!”
Ta khiêm tốn đáp lại:
“Cô tự ra giá hoa
Phật không nhận hư dưỡng
Cô thành thật không dối!”
Nàng đáp: “Sẽ cho hoa
Nếu hứa làm chồng ta”.
Đáp rằng: “Cô thói xấu
Trái tâm nguyện cầu đạo”.

Nàng chấp tay đáp rằng:
“Không dám trái lòng ngài
Nay sẽ lập thệ nguyện
Bố thí chẳng dám trái?”
Liền lấy giá ấy
Cho năm cành hoa
Giữ lại hai cành
Để kết thệ nguyện.
Bấy giờ Bồ-tát
Được bảy cành hoa
Rồi liền lập lên
Quyết định nguyện là:
“Như nay Đức Phật
Cứu giúp thế gian
Nguyện con đời sau
Được đạo như Phật.”
Phát xong nguyện lớn
Liền tung hoa lên
Hóa thành lọng hoa
Ở trên hư không,
Ánh sáng Đức Phật
Chói như mặt trời
Lọng hoa sen xanh
Như mây lành nổi.
Phật vừa đi tới
Lọng cũng theo Ngài
Phật sáng như nhật
Lọng như mây xanh.
Bồ-tát thấy biến
Hớn hở vui mừng
Năm vốc sát đất
Tự lễ chân Phật,
Tức thời xõa tóc
Trải ra trên đất
Phật dùng tâm Từ
Bước đi trên tóc.
Tướng chân chiếu sáng
Như hoa sen hồng
Ở trên tóc ấy
Chân tóc sáng bừng
Như trên sen xanh
Nở hoa sen hồng.
Đức Phật thương xót
Dùng chân trên tóc
Phật dùng Thánh đạt

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tất cả tâm ý
Biết rõ Bồ-tát
Sức tâm mạnh mẽ,
Thời Phật mỉm cười
Ánh sáng năm màu
Từ trong miệng ra
Biết bao màu sắc.
Thị giả Đức Phật
Quy thẳng chấp tay
Bước đến bạch Phật:
“Khi không nhân duyên
Các Phật không cười
Vì sao Phật vui?
Cúi xin Thế Tôn
Nói rõ việc ấy”.
Phật dùng Phạm âm
Âm vang như tiếng
Sóng biển thanh tịnh
Bảo thị giả rằng:
“Như Ta ở đời
Ra đời làm Phật
Từ che muôn loài
Giúp chúng sinh khổ,
Người cũng sẽ thành
Người dẫn thế gian
Ở trong cõi khổ
Trần lao lấy lừng.
Khi trăm tuổi thọ
Trong họ Thích-ca
Sẽ thành Phật đạo
Hiệu là Năng Nhu”.
Nhận xong lời quyết
Vui mừng vô lượng
Được sức vui mừng
Bay bổng lên không
Thân nhẹ, tâm mạnh
Xuống lên như sóng.
Như trăng tròn sáng
Sóng biển lớn dậy
Hư không có thể
Hiện hình xuống đất
Hoặc đất có thể
Bay bổng lên không
Bốn đại có thể
Bỏ đi bản tính

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lời quyết của Phật
Không bao giờ đổi.
Diện mạo Đức Phật
Như trăng tròn đầy
Miệng nói những lời
Mát mẻ sáng suốt
Diệt mát thế gian
Cháy tiêu rất nóng
Giống như mùa hạ
Gặp đêm trăng rằm.
Kinh sách ngoài đạo
Trong rỗng, ngoài lừa
Ngu mê lừa gạt
Tất cả thế gian,
Phật nói pháp sáng
Thanh tịnh thái bình
Vào thành Nê-hoàn
Giống như về nhà.
Vì các điều ấy
Khen tặng hoa đẹp
Tung rải khen ngợi
Thân được ngợi ca,
Hoa diệu ý trời
Lúa thóc bạc vàng
Tung rải trên Phật
Phủ khắp mặt đất
Chưa rơi xuống đất
Hóa thành lọng hoa
Che ở trên Phật
Tới lui đều theo
Như mặt trời sáng
Hai mặt trời soi
Sen xanh khắp nơi
Như mây xanh nổi.
Từ không trung xuống
Niềm vui càng thêm
Lại tự gieo mình
Quy mạng Như Lai
Tóc kia vẫn ở
Dưới chân Thế Tôn
Tự nhiên tung rải
Phủ khắp mặt đất.
Các ông nên biết
Đâu phải ai khác
Lúc ấy Thiện Tư

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Chính là Ta đây.
Dùng tâm Từ kính
Rải hoa cúng Phật
Nay thành Phật rồi
Làm Thầy mọi người
Bởi nhờ Phật ấy
Lọng hoa che Ta
Phát khởi ý Ta
Nhớ lại hạnh xưa
Làm các điều lành
Được báo như thế
Không bao giờ mất
Phải biết việc ấy!
Bấy giờ ai nấy
Chia phần tóc Ta
Giành nhau nhận lấy
Kẻ ít, người nhiều
Bọn họ đều được
Phật độ cho trước
Vào thành vô vi
Nê-hoàn vắng lặng.
Thời, người được tóc
Hơn bốn mươi người.
Người nước Tùy-đề
Sa-môn giữ giới
Đều thành La-hán
Đầy đủ sáu thông
Lập nên pháp lành
Nhiệm mẫu bậc nhất.
Như Phật quá khứ
Hiệu là Định Quang
Đầy đủ lời nguyện
Phạm chí Thiện Tư
Như kia mừng rỡ
Bay lên hư không
Thời Phật lại ban
Cho trí tuệ lớn
Chúng sinh nghe rồi
Đều dốc lòng tin
Tìm mọi phương cách
Ban rải đức lành
Bố thí giữ giới
Trí tuệ siêng tu
Di-lặc ra đời
Hiển phước báo ấy.